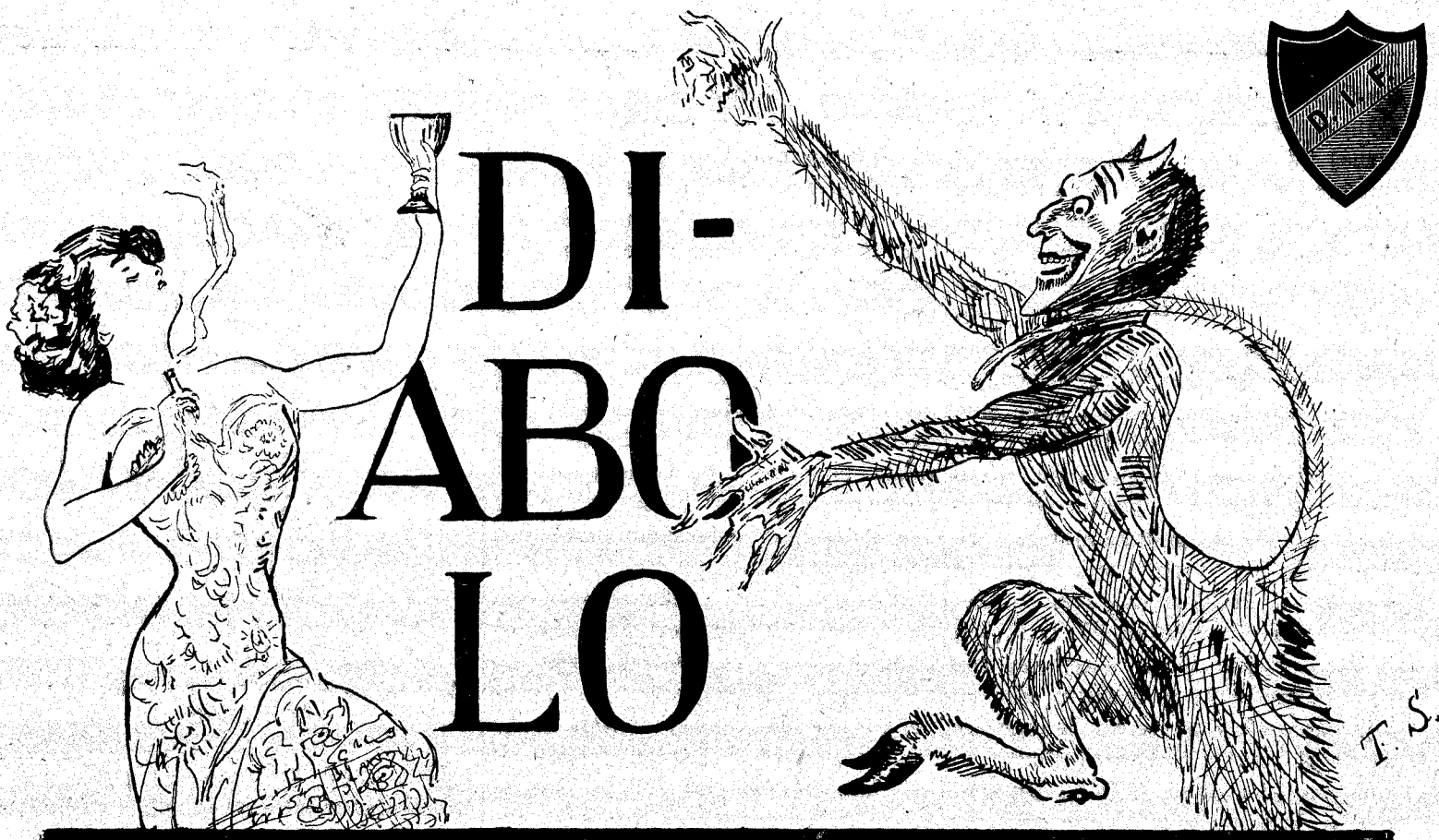

Utgifvare: Lösnummerförsäljarne	Redaktion: Medarbetarne. Medarbetare: Redaktionen.	Utgifningsdagar: 31 Okt.—1—2 Nov. 1908	Redaktion och Expedition öppen Basartid	Lösnummerpris: Minst 25 öre
------------------------------------	---	--	---	--------------------------------

Anmälan.

Denna tidning framträder icke med anspråk på att vara världens förnämsta, äfven om den utgifves af världens förnämsta idrottsförening. Men blygsamhet är ju en dygd, hvilken särskildt pryder den, som skrifver dessa rader, liksom öfriga »Djurgårdare». Därför nöja vi oss med att konstatera, att vi kommit ut. Så nu vet allmänheten, hvad den har att rätta sig efter!

Den som köper detta blad, hvilket tillhandahålles i hela världen (d. v. s. i Djurgårdarnas basar) för det otroligt billiga priset af 25 öre, får sannerligen valuta för sina pengar. Han får mer än så. Han får en ständig glädjekälla, som han endast behöfver öppna för att erinras om de glada basardagarna, hur långt tillbaka de än månne ligga för den eventuella läsaren, köparen. Han får vidare de mera bemärkta medlemmarna af D. I. F. porträtterade antingen i ord eller bild. Han — eller hon — får därtill så mycket godt, roligt och nyttigt till life i dessa spalter, att han — eller hon — blir en säkerligen bättre människa för en längre tid framåt.

Är det fråga om politiska, religiösa och sociala åsikter, så ha vi en hel del däraf! Vi hålla med alla partier, d. v. s. alla människor oberoende af partiståndpunkt äro välkomna till vår

basar och får gärna köpa vår tidning. Ingen må afskräckas af den något fantastiska bilden häröfvan, som i själfva verket endast antyder, att en glad och frisk ungdom inte är rädd för — hm — någonting

Nu ha vi pratat nog, tag tidningen, unge vän, stoppa den i fickan och göm den väl. Gå sedan ut i basarvimlet och slå dig lös för en gång skull. Det är i alla fall inte Djurgårdarnas basar mer än en gång om året. Kom ihåg det!

Djurgårdens sköld.

Den blågula sköld med blodrött band
den vilja vi ära,
med heder den föra kring skandiens land,
den trohet vi svära.

De blågula fält bära Sveriges färg,
den röda kärlekens är
Oss trohet i hjärtat och stål i märke
de två oss lär.

Den tredje oss binder med oslittliga band,
Djurgårdare alla.

Den skölden, den lär oss att älska vårt land,
att stå eller falla.

Johan af Klercker.

Djurgårdsgrabbar.

Jag kommer inte ihåg när jag första gången hörde namnet Djurgårdens Idrottsförening, men att det är ganska länge sedan, det är säkert. Och redan då hade namnet en viss mystisk klang, som slog an på mig. Det erinrade inte blott om lummiga ekar, frisk grönska och blånande vatten, som finnes så rikligt i Stockholms härligaste park. Utan det förde äfven osökt tanken till friska viljor, till käcka bragder utförda af spänstiga Stockholmsgrabbar, som inte fruktade något i hela världen utom att vanhedra sin förening.

Men bakom allt detta låg också en verklighet. Redan från första stunden af sin tillkomst arbetade föreningen energiskt och målmedvetet till höjande af idrotten. Och så uppstod så småningom den rad af duktiga gossar och män, som höjde sitt och föreningens namn med ovansklig ära, sitt bröst med medaljer och sina fickor med pokaler, medan ordförandens skrifbord, hyllor och skåp dignade under dyrbara vandringspris. I skidåkning och skridsko, i velociped, allmän idrott och fotboll dominerade »Djurgårdarna» under en följd af år, och hvar gång de uppträdde, var man van att se dem segra.

Så blef Djurgårdens Idrottsförening den populäraste i Stockholm, och hvar

Grand Hôtel Anglais

rekommenderar sin

»»» Festvåning »»»

Café och Matsal

dess namn nämndes, skedde det med aktning, beundran och sympati. Seg-rarnas tid är ännu ej förbi, ehuru den numera allt skarpere konkurrensen gjort oss första platsen stridig på en del områden. Men lika populär som alltid är D. I. F. än i dag. Fråga hvem som helst! Hör bara på grabbarna rundt planen i Idrottsparken, när det går bra för Djurgårdarna.

Men det är inte bara genom sina idrottliga prestationer D. I. F:s gos-sar blifvit bekanta och populära. Utan kanske lika mycket genom ett flärd-fritt uppträdande, godt kamratskap och den lifsglädje, som sannerligen är smittosam. Hvilken ung man är inte stolt öfver att tillhöra D. I. F. och hvilken vacker flicka anser det inte som en heder att få spatsera med en Djurgårdare? Och hvilka basarer äro så flitigt besökta som våra? Fullt med folk har det alltid varit på Djurgårdarnas basarer, men i år är det, som läsaren finner, mer än någonsin. Och det är väl inte underligt, när man bjuder på så många förströelser och nöjen.

Det vackraste draget hos Djurgårdarna anser jag vara just deras sammanhållning. Ingen förening kan bestå och gå framåt, om där inte finns sammanhållning, enighet och ömsesidigt förtroende. Låt andra kälta och kifvas om småsaker, men vi Djurgårdare hålla ihop som en man. Så har det varit hittills och så bör det blifva allt mer.

JOHAN.

De aktiva idrottsmän, som bragt glans öfver Djurgårdsnamnet behöfver jag här inte nämna — de äro alltför väl kända —, och detsamma är förhållandet med de ledare och organisatörer, som genom oförtrutet arbete fört föreningen framåt. Jag vill därför i stället uppehålla mig några ögonblick vid ett par andra jockeyar, också de Djurgårdare, som hittills föga omtalats i pressen, men som väl förtjena det nu, när vi utgifva vår egen

tidning. Jag menar de tre glada bröderna Johan, Beck och världens förnämsta cigarrhandlare.

Jag nämner Johan icke därför att han är ordförande i Neptun och brukar leda simtävlingar och fotbollsmatcher. Ej heller för att han frivilligt låtit mig peta sig som representant för D. I. F. vid Riksförbundets årsmöte, hvilket ju förresten var mycket hyggligt gjort af honom. Utan därför, att han är en hederspamp af första ordningen, en Goliath med en konfirmationsflickas blida humör och den förnämsta representanten för just det kamratskap, som aldrig sviker eller lämnar en vän i sticket. Dessutom har Johan en god portion medveten humor, som gör, att han ser lifvet från den glada sidan, äfven när han är pank eller då D. I. F. blifvit besegrad. Dom påstår, somliga förstås, att det inte går an, att Johan sitter på Metropol hvarenda kväll — kanske det är litet öfverdrift —, men jag svarar: det är bra att ha Johan till hands, om det händer något för andra hyggliga karlar (Djurgårdare).

BECK.

Sen ha vi Beck, som ju gör skäl för namnet på grund af sin formidabla styrka, hvilken just nu kommer mig att darra i knäveckan. Men, lilla Beck, det är sannerligen en skandal, att en sådan karl, som du, inte tränar och sköter dig mera, du som haft och ännu har förutsättningar att blifva en af D. I. F:s aktiva prydnader. Nåja, Beck ligger nog i ändå, på sitt sätt. Han leder Johan såsom vår Herre leder människornas hjärtan, och när han inte sitter på Metropol, så har han s. k. träff. Men vare sig han kommer från det ena eller andra stället, är hans hy skär som en landtlig ungmös, hans blick ren och ogrumlad som källvatten och hans min den oskyldigaste i världen. Men gäller det smockan, och någon skulle våga röra en Djurgårdare, får han göra bekantskap med Becks näfvar. För öfrigt är han ändå styfware såsom öfverste munsänk och basararrangör än

Johan och särskildt lämplig som förståndare för damafdelningen.

VÄRLDENS FÖRNÄMSTE CIGARRHANDLARE.

Hvad världens förnämsta cigarrhandlare beträffar, så är det nog att framhålla, att samlingen är ofullständig utan honom. Såsom de gamle sade: Tres faciunt collegium, det är uttydt (något fritt): när man skall ha roligt bör man vara minst tre (herrar förstås). Där Johan och Beck är, där är också världens förnämste. Att beskrifva de båda förnämndas utseende går för sig, men att med pen-nan ge ens den svagaste aning om cigarrhandlarens fysionomi, det är tolt omöjligt. Ni får själfva bedöma, om tecknaren lyckats bättre. Funnes inte Jonsson, så skulle antagligen hvarken Beck eller Johan röka så mycket cigaretter och antagligen ej heller konsumera så mycket spirituella saker. Men så skulle de ej heller ha så roligt, för att inte tala om den stora allmänheten, som är van att se cigarrhandlaren sitta på Metropol eller kryssa fram öfver Norrmalmstorg med ett gladt och lyckligt utseende, som om han ville taga hela världen i famn.

Det gör han verkligen också ibland, för det är en mycket hygglig karl.

John Alexander.

**Vår =
= jude
lurar ingen.
Alla vinna!**

D. I. F:s ordförande.

CARL HELLBERG.

Bilden af vår ordförande talar för sig själf, och det är endast några få rader, som undertecknad i djupaste vördnad har att tillägga.

Calle Hellberg är, såsom en ordförande egnar och anstår, en lugn, sansad och värdig man i sitt yttre uppträdande. Han förgår sig aldrig, visar sig sällan upprörd, hur det än må sjuda inom bords, och därför har han också en respekt och en auktoritet, som gör sig gällande öfver allt. Bister, allvarlig och

straffande ter sig Hellberg gentemot den, som gjort sig skyldig till ett eller annat fuffens; men blid, vänsäll och kamratlig är han annars mot både Djurgårdare och andra, främst dock mot de förstnämnda.

På sina håll — utom D. I. F. notabene — påstår man, att Hellberg är envis, omöjlig, fanatisk etc., men man kan vara lugn för att är han det, så är det, när det gäller att förfäkta Djurgårdens intressen, som han sätter i främ-

sta rummet näst själfva idrotten. En bättre ordförande, en bättre representant inom Riksförbundet, kunna vi inte få, och då vi veta, att Hellberg är ung, frisk och stark, kunna vi hoppas på att få behålla honom länge.

Ett exempel bland många på Calle Hellbergs energi och viljekraft är hans utomordentligt omsorgsfulla träning för idrottsmärket i guld. Nu har han endast uthållighetsprovet kvar, och det tar han nog, så snart basaren är öfver.

Restaurant Metropol.

Kaffe- & Aftonkonserter

kl. 4,30 - 11 e. m.

af Nalle Halldéns Stråkkapell.

Idrottens fana.

Hvarför samlas käcka skaran
Gång på gång till idrottsöfning?
Hvarför höjes idrottsfanan?
Liksom arm behöfde pröfning
Är det för att roa pojkar
Eller blott att döda tiden?
Är det ingen annan mening?
Då är Sveriges lycka liden.

Man oss frågat, låt oss alla
Mangrant träda fram och svara
Och vi ska med hand på hjärtat
Dyrt och heligt, högt förklara.
Då vi kämpa, då vi täfla,
Då är denna tanke allas:
Sveriges lycka. Sveriges ära,
Om vi svenskar skola kallas.

Höj högt Sveriges idrottsfana,
Vår symbol för tro och heder,
Och må fädrens andar mana
Oss till dygd och rena seder.
Då skall Sverige alltjämt kalla
Oss för goda, ädla söner.
Må kring fanan jubel skalla,
Blandadt jämt med framtids böner.

Barthold Gabriel.

En nykommen.

Vår tids mest demokratiska rörelse är utan tvifvel idrotten. Och som D. I. F. är främst i sin bransch, så är den också mest demokratisk. D. v. s. under Djurgårdens färger samlas medborgare från alla samhällsklasser till enigt samarbete för höga mål.

Förut var i D. I. F. de flästa yrken representerade, t. o. m. journalistens, men detta är icke nog. På det yttersta i dessa dagar har vår förening äfven förvärfvat en framstående medlem af konst-

närernas hedervärda profession, nämligen Hjalmar Eneroth.

Den som känner Per Ludvig Hjalmar — så många förnamn äger vår nyaste medlem — vet, att han är, hvad vi i Djurgården kallar, »en renhårig grabb». Därför hälsa vi honom välkommen i hopp att han skall rita ännu flera gubbar åt oss än dem, som nu stå i tiden. Så småningom kommer han nog att porträttera hela föreningen, om han får lefva och ha hälsan.

Ehuru Eneroth icke själf öfvar någon annan idrott än jiu jitsu och boxning — men däri är han öfverdängare, fråga bara Cronholm — så leder han sina anor från en gammal svensk krigare-släkt, som vid många tillfällen fört Sveriges runor med ära. Hans stamfader var höfvitsman på Leckö slott, och själf är han en ny och något förskönad upplaga af Erik XIV, såsom hvar man ser af bilden häröfvan.

Var hälsad Eneroth, och använd inte din fruktansvärda kroppsstyrka alltför mycket mot de öfriga små Djurgårdarna.

Never Mind.

Det blåa laget.

Djurgårdens idrottsförenings fotbollslag tillägnad af Klean.

Melodi: Ställ nu fram i källarsalen.

Ställ nu upp med blåa laget
till en match i fotboll än,
och vi blå vill vinna slaget,
ty vi äro Djurgårdsmän
Och vi blå vi kunna sköta
bollen likt en gammal vän,
och hvad lag vi än må möta,
spela vi som Djurgårdsmän.

Dock väl stundom det kan hända
för vårt blåa Djurgårdslag,
att vårt öde det vill vända
segern till ett nederlag.
Men hvar ovän vill vi lära,
hvad det kan, det blåa lag.
Och vi blå vi veta bära
liksom segern nederlag.

Och en gång, när vi bli gamla,
spridda kring på jordens rund,
våra minnen skall oss samla
till mång glad och treftig stund.
Och väl då vi vilja minnas
från vår glada ungdomstid,
allt hvad spännande kan finnas
i så mången fotbollstrid.

Brottstycke ur historien om Djurgårds-»dillarne» eller »de slätrakades klubb».

För nöje, för skämt, för dans och för sång
det bildats den tokigaste klubb som finns.
Som en dans väl punschen går åt nå'n gång
och det dricks så mycket som hinns,
Det är då de sätta den högsta »fatt»,
man ännu på länge i Stockholm satt.

Det blef skämt, det blef nojs, det blef glamm
på den krog,
dit den »dilliga klubben» drog.
Ett rökmoln skymde det bord, där den satt,
och ur molnet ljöd där ett skratt.
Det var »Utter», som skratta med väldig bas,
när till skål han höjde sitt fyllda glas.

Där satt vid sitt bord nu den tokiga trupp
och såg glädtigt punschen emot.
Ur flaskan »Münschaus» hällde den upp
och sitt glas med »Jöns» stötte mot.
Den klubben hade sitt eget sätt,
att alltid ta glaset i botten lätt.

Fanns där bland gästers brokiga skara
lustiga fyror med lätt för att skämta,
bjöds dom att dricka, en halfva bara,
men flere dussin man snart måste hämta.
Då skrattade »Jöns», och »Münschaus» log,
öfver »Utters» anlet en ljusning drog.

När musiken tyetnat och allt är slut,
tro ej de gå hem till sin hörd.
Nej i »Bil Bols Bil» de med hast fara ut,
för att tankarna klara vid svalkande färd.
Öfver gator och torg, öfver Djurgårdens
backar,
med hattarna lyfta från rufsiga nackar.

Det är sång, det är skräl, det är skrik, det
är fröjd,
där de »dilligas» bil flyger fram.
Ett dammoln stiger mot himmelens höjd,
och i molnet en hatt skymtar fram.
Det var »Utter», som tappade hatten sin,
men han bara drog till med sitt breda fin.

Sen foro de dit med faslig hast
där en flickunge skulle bo.
Där gjordes med bilen en liten rast,
och det sjöngs med kläm; »sof i ro».
Men dillar ha lungor som källarhvalf,
och de sjöngo därför, så huset skalf.

Sen klubben bildades, ett år väl gått,
och mången i den tagit slut.
Fyra stycken ha dock som pampar stått
och än en tid hålla ut.
De göra bara, »hva» som faller dem in
och ha visst i kroppen ett hår af hin.

Albert Olliwier — Skrädderiaffär —
24 Jakobsgratan, 1 tr.

Beställningar utföras.
Modernt snitt.
Goda in- och utländska tyger.
Allm. Tel. 210 79

Tre af dem jag menar, jag redan nämnt,
den fjärde "Challe" man kalla plär.
För nöje, för sprall, för dille och skämt
min tacksamhet Er gifver jag här.
Ty bättre kamrater på livets stråt på jorden
ej finnes att få.
Och mycket tålde Ni skrattas åt, men något
hedras också.

Min visa den tag på "dillarnas" sed
ber "en som stundom var med."

*Hva' sa' din mamma om de' då.
(Red. anm.)*

A-B-C-bok för mindre läskun- niga föreningsmedlemmar.

Areschoug är medlem ständigt
Och det klarar han behändigt.
Beck det är en rysligt stark en
Går hvar dag i Idrottsparken.
Calle Hellberg är en man
Som jag tycker väl går an.
Dahlberg är en lifvad jyeke
Men han bråkar nog för mycke.
Ekberg schafvar flera mil
Fortare än någon bil.
Friberg forward är den stollen
Därför har han alltid bollen,
Grönskog åker bra i backen
Fast han stundom står på nacken.
Hedjersson var främst i laget
När vid Sundsvall vi vann slaget.
Ingmansson låter bäst af alla
Jubelskrän från läktar'n skalla,
John Alexander Lönnegren
Är mot öfverklassen från *)
Johan Klercker är för lång
För att liknas vid en stång. **)
Kornerup, en hygglig gosse,
Som är gift, fast ej med Bosse.
Lagerlöf är målare
Bättre kan ni sällan se
Lindqvist mot Marieberg
Visar både ben och mærg.
Mattsons pojkar äro snälla
Bruka inte gå och gnälla.
Norling är ju nyss förlofvad
Fastän tämligen begåfvad.
Nilsson Algot säljer järn
Fordom gaf han bollen spjärn.
Olssons Ejnar, känd i staden,
Tog pokal vid Saltsjöbaden,
Puttar finns det bara två,
Men de klara sig ändå.
Qvarnströms musicera gärna
Tjusa mången älskvärd tärna.
Ragnar äger torp och gården
Som ha mycket stora värden
Svanberg uti Eskilstuna
Fört till seger Djurgår'ns runa.

*) Obs.! Äfven mot underklassen.

Sätt. anm.

**) Å ändå ä' han af.

Red. anm.

MOTORMANNEN

NEVER MIND

Den lille napoleontypen här ofvan är John Alexander Lönnegren. För »Djurgårdarne» är detta öfverflödigt att tala om, ty bland dem är han väl känd, men bland alla de tusende, som köpa denna tidning, finnes kanske någon, som ej haft den äran att stå öga mot öga med den begåfvade journalisten.

Han är en människa, som utan att vilseledas af personligheter och förutfattade meningar uttalar sig i sitt lif som i sitt verk fri från alla hämmande bojor. Ständigt känner man den sympatiska närheten af en kamrat, som direkt och personligt meddelar sig med en.

John Alexander beviljar en anhållan med större behag, än han afslår den, och att vi sökt taga hans talanger i anspråk, kan läsaren öfvertyga sig genom en blick på signaturerna i detta basarblad.

Under sådana förhållanden bör det för oss »Djurgårdare» vara en särskild anledning till glädje, att en så framstående och begåfvad journalist är en af de våra. Honom skola vi vara rädd om, ty med de storslagna planer, han nu har i kikarn, kommer han att göra mer för D. I. F. än de flesta andra.

Torbj. S.

Schön har skrivit här i bladet
Hoppas att ni då vill ha det.
Tandbergarna, alla fyra,
Kungligt sina skidor styra.
Unga krafter nog det finnes
Loppän däribland man minnes,
Vilje Persson är så kär
Att ej maken finnes här.
Walla har som högsta mål
Att om kassan vara snål.
Xenofon det var en lärd en,
Filosof i idrottsvärlden.

Ynglingar än många finnes
Här att nämna, om det hunnes.
Zander hafver lämnat oss
Gick till M. I. K. förstäss.
Åkerlund fick gå från banan
För han föll i gamla vanan.
Ändtligt ha vi hunnit hit
Och det är en duktig bit.
Österlund är back förvisst
Därför får han komma sist.

Never Mind.

Till vintern: Kälkar och Skridskor.
(Spec: Hockeyskridskor)

Birger Jarls gatan 29

JÄRNKRAMHANDEL

ALG. NILSSON

På Metropol.

Jag och Erik, vi sutto båda på Metropol för att beskåda, huru folk gick in och ut — men strömmen den tog aldrig slut. Hvarje bord där upptaget var, ty klockan sju nyss slaget har. Den långa raden utaf personer, som stod och hörde på »Nalles» toner, otåligt väntar ett bord att få, men den som fått ett, vill aldrig gå. Ty där är stämning och här är fröjd, och »Nalle» spelar, så man blir nöjd. Har man varit på detta ställe och är en glad och skämtsam sälle, så nästa dag är man där igen, då lätt blir man »semesterns» vän, och då så får man, hvad man vill ha, och allting är där så utmärkt bra. De trenne flickor, som där servera, de ä' så söta, man kan krevera ty Hulda, Sally och långa Anna de ä' så kyska som Monna Vanna. För Metropol så en skål jag tager, och se'n så långsamt jag hemåt drager.

Johan.

Spiskroken.

Det världsberömda kapellet Spiskroken kommer äfven i år att låta höra sig på vår basar. Redan detta är ju mer än nog att gifva alla besökande full ersättning för den lilla 50 öringen.

Kapellet har fortfarande direktör Hendrik Veen som chef och ledare, och bland, dess öfriga medlemmar märkes allas vår Lump Lena, som fortfarande är vid full vigör och kommer att roa mänskligheten på ett hittills oöfverträffadt sätt.

Krokspisens rikhaltiga och omväxlande program är för året ytterligare utvidgadt och kompletteradt, och bland annat kommer att utföras en visa på känd och glad melodi med ord af en Djurgårdare — hvem hör inte hit.

Till sist uttala vi endast den önskan, att alla närvarande måtte kraftigt instämma i de kända refrängerna, när Veens taktfasta pinne ger tecken därtill. Och för öfrigt måste vi akta musikanterna och inte hissa dem alltför våldsamt — för då kan de inte spela mer.

N. M.

Ämnar Ni gifta Er?

Spela då på en-kronas-tombolan.

☞ ☞ *Högsta vinsten* ☞ ☞

“En Matsalsmöbel”.

Om Sibyllan

spår bra, så betala därefter.

Blåsinstrumentfabrikationens utveckling.

Svenska Blåsinstrumentfabriken i Stockholm har under loppet af några få år förskaffat sig en framstående plats bland fabriker för tillverkning af blåsinstrumenter af mässing, och dess tillverkningar ha vunnit stor af-sättning såväl inom svenska armén och flottan, som till många enskilda musikkårer. Fabriken instrument äro också kända för sin renhet i stämningen och lättblåsthet.

Som specialitet tillverkar Svenska Blåsinstrumentfabriken trumpeter i B och A, Cornet à piston's i B, samt s. k »Kejsarbarytoner» med 4 cylinderventiler och oval facon.

Under sin ägares fabrikör C. Wilh. Aspengrens insiktsfulla ledning torde fabriken alltså gå en vacker utveckling till mötes.

“Lumphandlare ☙ ☙
☙ ☙ ä' vi allihopa.”

Besök lumphandeln.

Hälsoöl och läske- ☙ ☙

☙ ☙ drycker i konditoriet.

Glöm ej —
PELARSALÉN!

De vackra flickorna i blomsterståndet

kan ni nog icke vägra att köpa af
Därför bör Ni gå dit!

A. T. 53 70
R. T. 90 52

Alg. Nilsson. Järnkramhandel.

Birger Jarls gatan 29.

A. T. 53 70
R. T. 90 52

ALG. NILSSON

JÄRNKRAMHANDEL

Birger Jarls gatan 29

KAMINER, alla slag.

1909 års modell

Öfverträffar allt som förut presterats inom cycle-industrien.

Enastående i lättgång och hållbarhet.

Nornans Symaskinsverkstad

Svenska Blåsinstrumentfabriken

Rikstel. 26 36

Artillerigatan 15, Stockholm.

Allm. Tel. 42 81

Reparationer utföras billigt.

Otto Ekholms Skrädderiaffär

? Stora Vattugatan ?

Lager af in- och utländska tyger.

Billiga priser.

Allm. Tel. 227 93.

Bodafors Stol- & Möbelfabriks

Nederlag

Innehafvare; ARTHUR ZEINWOLDT

STOCKHOLM

— 3 BIBLIOTEKSGATAN 3 —
Allm. Tel. 46 48

Kostnadsförslag å hela inredningar för våningar, affärs- och ämbetslokaler, hotell, restauranter m. m. uppgöres.

Snabb och korrekt effektivering.

Eleganta och solida **Möbler** i moderna stilarter.

Moderata och bestämda priser. — Garanti för hållbarhet

Lazarol

Förnämsta

Antisepticum

Mauritz Widforss' H. A. B.**31 Klarabergsgatan 31****STOCKHOLM.**

Filialer: 38 Drottningatan, Stadsgården 2.

Största lager af
Idrottsartiklar, Fot-
bollar, Fotbollskor,
Springskor, Tröjor,
Byxor, Diskus,
Stötkulor, Spräng-
stavar, Kastspjut,
Gevär, Ammunition,
Jakt- och Fiskredskap
m m.

**Restaurant & Café
d'ANGLETERRE**

15 Storgatan 15

Enskilda rum för sällskap.

Allm. Tel. 52 89

**Artiklar för
Vinter-idrott**

Största sortering

Bästa urval

Billigaste priser

hos

Per Langborg

— 5 Birger Jarlsgatan 5 —

**Restaurant
Tattersall**

rekommenderas

Dagligen Middags- och Aftonkonsert.

J. A. BJÖRKDAHL

RUMS-, DEKORATIONS- OCH

SKYLTMÅLARE

39 Kommendörsgatan 39

Allm. Tel. 151 70

Allm. Tel. 131 70

48 A Artillerigatan 48 A

(Reklamskyltar för basarer till)

billigaste priser

Källaren Malmgården

rekommenderas.

Frukostbitar. — Allmänt smörgåsbord.

Goda supéer. — Ny regim!

Vördsamt

Carl Winberg,förut anställd på källaren
Tre Remmare.**Kungl.
Hofjuvelerare****HALLBERG**

N:o 6

* Drottningatan *
(Hörnet af Fredsgatan)**JOH. STENBERG & Co**

PLÅTSLAGARE

18 Artillerigatan 18

Gynnat Basartidningen.

Georg A. Bastmans Sportmagasin

Stockholm,

12, Kungsträdgårdsgatan,
rekommenderar sitt rikhaltiga lager af

1:ma Sportartiklar

Backskidor av 1:ma ask.

Öfriga modeller i stort urval.

Skridskor. Skridskosegel.

1:ma Hockey-klubbor af svensk till-
verkning. Kr. 2: 25 pr st.

Mössor. Vantar. Sweaters

Skodon. Strumpor m. m.

Rikstel. 12 36.

Allm. Tel. 65 36.

Telegramadress: SPORTMAGASINET.

Ny vinterpriskurant utkommer.

Östermalmstryckeriet

32 Artillerigatan 32

Allm. Tel. 77 35

Allm. Tel. 77 35